איך מיקולה היה לפרה

סיפור אוקראיני עממי
צייר ט. יורצ'נקו

חי לו פעם מיקולה, איכר עני. הייתה למשפחתו בקתה עלובה ובה מלא ילדים.
פעם הלכו מיקולה ואישתו ליער, הוא להביא עצים, היא לאסוף פטריות. הלכו בדרך ופתאום ראו סוחר עשיר, שכנם, שמוביל פרה משוק.
אצל שכן הזה עבד מיקולה שנה שלמה ולא קיבל ממנו תשלום ראוי.
אישתו של מיקולה אמרה "אך, אילו הייתה לנו פרה כזו! היינו יכולים לתת חלב לילדנו!"
"שתקי אישה!" אמר מיקולה "הוא חייב לי. תכף הפרה תהיה שלנו!"
הוא השאיר את אישתו בין השיחים ובעצמו יצא לדרך, ניגש בשקט לפרה, הוריד את החבל מקרניה ושם לעצמו על הצוואר. את הפרה שחרר ליער, ובעצמו הלך אחרי הסוחר העשיר.
האישה שמחה מעורמת בעלה והובילה את הפרה הביתה. והשכן הלך הלאה בלי להסתכל אחורה.

מי יודע כמה זמן היה הולך כך, אבל אז מולו יצא מכר.

"הי שכן!" קרא האיש מרחוק "כמה שלמת עבור הפר הזה?"
הסוחר עדיין לא הסתכל אחורה אלא קרא בכעס "אם אתה עד היום לא יודע להבחין בין פר ופרה, מוטב יהיה שתשתוק!"
"איזו פרה זו? הרי זה פר" צחק השכו "אם אינך מאמין, תבט בעצמך!"
רק אז הסתובב הסוחר ותפס את עצמו בראשו "איזה שד זה! קניתי פרה טובה והנה מה שקורה כאן."
השכן צחק והלך הלאה, והסוחר עמד באמצע הדרך ולא ידע מה לעשות.
"מאין הגעת הנה?" שאל את מיקולה.
"אני בעצמי לא יודע" ענה ההוא "אינני זוכר שקנית אותי כפרה."
הסוחר עוד לא התאושש.
"איך נעשית לפרה?"

"אינני יודע" אמר מיקולה "אבל אני מנחש שזו קללה של אלמנה אחת. הייתי פעם עשיר וקמצן והיא עבדה אצלי שנה שלמה, אבל לא שילמתי לה כראוי. לכן היא שמה עלי עין רעה "מיקולה,

שתהיה לפרה עד שתשלם לי בחלב את המגיע לי על העבודה."
הסוחר שמע וקילל "שד שלח אתך על הראש שלי! לך מכאן ואל תגרום שאנשים יצחקו ממני."

"מה אמרת?!" כעס מיקולה "זה לא יעבור לך בשלום. איפה זה נשמע לשים לאדם חף מפשע חבל על צוואר? נסה להצטדק בפני בית משפט!"
הסוחר ראה שנכנס לצרה צרורה, ושילם למיקולה את הכסף שהיה חייב, שזה רק ישתוק.
חזר מיקולה הביתה עם כיסים מלאים, והאישה כבר הספיקה לחלוב את הפרה ולהשקות את הילדים בחלב.
במשך הזמן הפרה המליטה, ומיקולה גידל פרה שניה. את הזקנה החליטו למכור.
הלכו עם הפרה לשוק. רק באו ומכל הצדדים הגיעו קונים, כי פרה כזו טובה עוד לא הייתה בשוק באותו יום.
האישה ניהלת משא ומתן ומיקולה הסתכל סביב. והנה רואה - מתקרב אליהם הסוחר, הבעל הקודם של הפרה. בשקט זז מיקולה הצדה, והסוחר הסתכל על הפרה ולחש לה באוזן "איך זה, מיקולה, שוב מוכרים אתך? כך זה מגיע לך. אני לא טיפש כזה כדי לקנות אתך שוב" והלך.
ומיקולה עם אשתו מכרו את הפרה, וחזרו הביתה מרוצים שיכלו להתבדח על חשבון הסוחר העשיר.